

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Ἀθήναις τῆ 27 Ἰουνίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 163

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 1462. Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Μήλου εἰς τὸν νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. 1
- N. Δ. 1463. Περὶ ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου καὶ ὑπὸ τοῦ Πειραιϊκοῦ Συνδέσμου συντηρουμένου «Ὁδείου Πειραιῶς». 2
- N. Δ. 1464. Περὶ ἀθηναικῆς ἐρμηνείας τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1001)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ διατάξεων

- τιῶν ἀφορωσῶν τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἄλλων διατάξεων». 3
- N. Δ. 1465. Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας. 4
- N. Δ. 1466. Περὶ τρόπου ἐνεργείας δαπανῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνεργουμένας περιόδους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. 5

Ἐκτελεστικὰ Διατάγματα

- Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἰταλο-Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Α. Ε. . . 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1462)1942.

Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Ἐπαρχίας Μήλου εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Καταργεῖται, ἀπὸ 7 Μαρτίου 1942, ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 290 τῆς 12)19 Ἰουλίου 1941 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν περιφερειῶν Γενικῶν τινῶν Διοικήσεων καὶ Νομῶν», τῆς Ἐπαρχίας Μήλου, ἀποσπασμένης ἐκ τοῦ Νομοῦ Χανίων καὶ ὑπαγομένης ἔκτατε, διοικητικῶς, εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη, ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 26 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1463)1942.

Περὶ ἐκτάκτου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου καὶ ὑπὸ τοῦ Πειραιϊκοῦ Συνδέσμου συντηρουμένου «Ὁδείου Πειραιῶς».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς παλεμικῆς περιόδου δημιουργουμένων οἰκονομικῶν δυσχερειῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς λειτουργίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὁδείου καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Πειραιϊκοῦ Συνδέσμου διατηρουμένου Ὁδείου Πειραιῶς καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν παρέχεται κατὰ τὴν χρήσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942—1943 ἕκτατος ἐφ' ἀπαξ ἐπιχορηγήσεις εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἐκ δραχμῶν 840.000, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἐκ δραχμῶν 500.000. Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται ἀναγράφονται ὑπὸ ἴδια κεφάλαια καὶ ἄρθρα παρέχονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὁρθοκινήσεων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ὁδεῖον καὶ τὸν Πειραιϊκὸν Συνδέσμον κατὰ τριμηνιαίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1942—43.

Ἄρθρον 2.

Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ, κατὰ τ' ἀνωτέρω, Ἐθνικοῦ Ὁδείου μετέχουσι τοῦ λοιποῦ ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅστις εἶναι ὁ ἐκάστοτε προϊστάμενος τοῦ ἑνὸς Μουσικῆς τοῦ Ὑπουργείου Ὁρθοκινήσεων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, καὶ ἕτερα δύο μέλη μετὰ ψήφου, ἐξ ὧν τὸ ἐν θά εἶναι ὑπάλληλος τῆς δικαιοσύνης τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω, Ὑπουργεῖου ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ὑπάλληλος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δημ. Λογιστικῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενος παρ' αὐτοῦ. Τὰ μέλη ταῦτα διορίζονται ἀνὰ τριετίαν διὰ πρόξενος τοῦ Ὑπουργοῦ

Θρησκευμάτων και Ἐθνικῆς Παιδείας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1464)1942.

Περὶ ἀθηνεϊκῆς ἐφημερίδας τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1001)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἄλλων διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀποφάσεις τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὴν 1ην Αὐγούστου 1941, δι' ὧν ἐκρίθησαν προσωρινῶς μὴ ὑπακτεῖ εἰς τὸν Νόμον 4506) 1930 καὶ ἔτυχον ἐτησίως ἀναβολῆς ἐφεδροὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθοπαπισταὶ ἢ ἐτησίως ἀδείας μόνιμοι τοιοῦτοι, ὡς καὶ ἀποφάσεις ταύτης ἐκδοθεῖσαι κατόπιν προσφυγῆς βάσει τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 950)1941, δι' ὧν ἢ Ἐπιτροπὴ ἔμμενει, εἰς τὴν προτέραν αὐτῆς ἀπόφασιν κυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος συντακτικοῦ χαρακτῆρος καὶ περιοχόμενου, ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1465)1942.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἀρμοδιοτήτων

τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἁρθρου 48 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Αἱ κατ' εἰδικούς νόμους εἰσφοραὶ καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις τῶν δήμων καὶ Κοινοτήτων ὑπὲρ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν γένει λογίζονται ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων τακτικῶν ἐσόδων τῶν Δήμων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων γενικῶν τακτικῶν ἐσόδων τῶν κοινοτήτων καὶ βαρύνουσι μόνον ταῦτα».

2. Μετὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 48 προστίθεται τὸ κατωτέρω ἐδάφιον, τοῦ ἐδαφίου 4 λαμβάνοντος τὸν ἀριθμὸν 5.

«4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων 1 στοιχ. 1', 2 καὶ 3 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης διὰ μεταγενεστέρου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας δαπάνης εἰσφορᾶς ἢ ἄλλης ὑποχρεώσεως ἐκτὸς ἂν ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ νόμῳ περιλαμβάνεται ρητὴ ἢ ἀπὸ τῶν διατάξεων τούτων τοῦ κώδικος ἐξαιρέσεις».

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 56 τοῦ Κ. Δ. Κ. Ν. ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἡ εἰσπραξίς τῶν ἐσόδων καὶ ἡ διεξαγωγὴ ἐν γένει τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῶν κοινοτήτων ἐνεργεῖται ἐπὶ ποσοτοῖς τριῶν τοῖς ἑκατὸν τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰς τριακοσίας δραχμὰς κατὰ μῆνα δι' ἐκάστην κοινότητα, τὰς ἑξακοσίας διὰ τὴν κοινότητα τῆς ἑξέρας τοῦ Ταμείου καὶ διὰ τὰς κοινότητας τὰς ἐκ τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀποσπασθείσας.

2. Τὰ κατὰ ἐδάφια 2 καὶ 6 τοῦ ἁρθρου 109 τοῦ ΚΔΚΝ ὅρια ποσοστῶν καὶ ποσῶν διπλασιάζονται.

Ἄρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, λαμβανομένης μετὰ πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος ἢ εἰσπραξίς ἐσόδων αὐτῆς τῶν μὴ συνεισπραττομένων μετὰ δημοσίων τοιούτων.

2. Ἡ εἰσπραξίς τῶν Κοινοτικῶν τούτων ἐσόδων ἐνεργεῖται διὰ διπλοτύπων εἰσπράξεως παραδιδομένων εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Κοινότητος κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

3. Εἰς τὸν γραμματέα τῆς κοινότητος παρέχεται, διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς ἀποζημίωσις εἰς ποσοστὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων, ἅτινα ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ υπερβῶσι κατὰ μῆνα τὸν βασικὸν μηνιαῖον ὀργανικὸν μισθὸν αὐτοῦ.

4. Ὁ κοινοτικὸς γραμματεὺς κατὰ τὴν εἰσπραξίαν τῶν κοινοτικῶν ἐσόδων ἐξομοιοῦται ὡς πρὸς τὰ καθήκοντα, τὴν λογαροσίαν, τὰς εὐθύνας κλπ. πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς δημοσίων εἰσπράξεων.

5. Ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ κοινοτικοῦ γραμματέως εἰσπραττομένων κοινοτικῶν ἐσόδων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 56 ἐδάφιον 3 τοῦ Κ. Δ. Κ. Ν. ποσοστὰ περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἁρθρου 62 τοῦ ΚΔΚΝ ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«8. Ἡ διάθεσις ὅμως τῶν βοηθημάτων τούτων καὶ μέχρι ποσοῦ δραχμ. 2.000 δι' ἐκάστην βοηθουμένην οἰκογένειαν ἐνεργεῖται ἐξ ἐντάλλματος προπληρωμῆς ἐκδιδομένου ἐπ' ὄνματι μόνιμου υπαλλήλου τοῦ δήμου ἢ τοῦ γραμματέως τῆς κοινότητος. Ἡ πληρωμὴ τῶν τειοῦτων βοηθημάτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου υπαλλήλου ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου σημειώματος τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος ἢ πίνακος υπογεγραμ

μένον υπό τούτων, περιεχόντων τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ δικαιούχου ἀπόρου καὶ τὸ καταβλητέον αὐτοῖς ποσὸν τοῦ βοηθήματος. Ὁ λαμβάνων τὸ βοήθημα ὑπογράφει ἀπόδειξιν λήψεως τοῦ βοηθήματος, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀγραμμάτου ἢ λήψις βεβαιούται διὰ τῆς υπογραφῆς δύο μαρτύρων. Αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς τῶν βοηθημάτων μετὰ τῶν σημειωμάτων καὶ συνοπτικῆς καταστάσεως υπογραφόμενης ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἢ μετὰ τοῦ πίνακος, ὃν μετὰ τὴν πληρωμὴν ὑπογράφει καὶ ὁ ὑπάλληλος προσαρτῶνται εἰς τὸ ἐντάλμα καὶ ἀποτελοῦσι τὰ δικαιολογητικά διὰ τὴν τακτοποίησιν τούτου. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὁμαδικῆς διανομῆς βοηθημάτων κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα συμπαρίσταται εἰς τὴν διανομὴν καὶ δημοτικὸς σύμβουλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἢ κοινοτικὸς σύμβουλος ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου οἵτινες καὶ προσυπογράφουσι τοὺς σχετικοὺς πίνακας τῶν γινόμενων προπληρωμῶν μονογραφούντες μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὰς ἀποδείξεις. Πρὸ τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἐντάλματος δὲν ἐπιτρέπεται ἐκδοσις νέου ἐντάλματος προπληρωμῆς. Κατ' ἐξαιρέσειν μετ' ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἐκδοσις καὶ δευτέρου ἐντάλματος προπληρωμῆς καὶ πρὸς τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ διὰ τὸ πρῶτον. Ὁ ἐνεργῶν τὴν πληρωμὴν ὑπάλληλος εἶναι ὑπεύθυνος καὶ διὰ τὴν ἐξασκίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ κατ' ἐντολὴν τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου τῆς κοινότητος βοηθουμένου ἀπόρου. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἰσχύουσιν ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1941. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι παροχαὶ βοηθημάτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντικαθισταμένου ἐδαφίου 8 ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεων κατ' ἄλλον τρόπον ὁρισασῶν τὰ τῆς παροχῆς ἢ καὶ ἄνευ συμπράξεως Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 5.

1. Λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἐπιτρέπονται μεταφοραὶ πιστώσεων τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1610 τῆς 8)10 Φεβρουαρίου 1939 Α. Νόμου.

2. Αἱ πράξεις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν συμβουλίων περὶ μεταφορᾶς πιστώσεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1610)39 Α. Νόμου ὑπόκεινται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, ἀνεξαρτήτως τῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἐσόδων, δι' ἣν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ΚΑΚΝ'.

3. Κυρῶνται αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. γινόμεναι παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1610)1939 μεταφοραὶ πιστώσεων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν προϋπολογισμῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἐδάφιο 11 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ ΚΑΚΝ' ὡς ἡρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Α. Ν. 1610 τῆς 8)10 Φεβρουαρίου 1939 καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

1. Αἱ ὑπὸ τῶν δήμων, κοινοτήτων καὶ συνδέσμων κοινοτήτων ἐπιβαλλόμεναι διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43 φορολογίαι, τέλη, δικαιώματα, ἔμμεστοι ἔρανοι καὶ προσωπικῆς ἐργασίας ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων (Α.) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1547)39 Α. Ν. περὶ τρόπου ἐπιβολῆς φορολογιῶν κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ὡς πῶτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2270)1940 Α. Ν. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α. Ν. (1547)1939 κλπ.

2. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω ἐξαιρέσις ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν εἰρημένων ὀργανισμῶν αὐξήσιν, μείωσιν, ἢ κατάργησιν τῶν παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν, τελῶν, δικαιωμάτων, ἀμέσων ἐράνων καὶ προσωπικῆς ἐργασίας.

3. Διὰ τὴν ἐφεξῆς ἐπιβολὴν ὑπὸ τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Συνδέσμων Κοινοτήτων φορολογιῶν, τελῶν, δικαιωμάτων, ἀμέσων ἐράνων καὶ προσωπικῆς ἐργασίας ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι ἐκάστοτε σχετικαὶ διατάξεις.

4. Ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἰσχύει καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 1547 ἀπαιτούμενη σύμπραξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Δημοτικοὶ καὶ Κοινοτικοὶ φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα, ἐπιβεβλημένοι κατὰ νόμον καὶ ἰσχύοντες διὰ τὸ οἶκον, ἔτος 1941—1942 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντες καὶ κατὰ τὸ οἶκον, ἔτος 1942—1943. Δι' ἀποφάσεων τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων, ὑποκειμένων εἰς τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἔγκρισιν, ἐπιτρέπεται νὰ καταργηθῶσιν ἢ τροποποιηθῶσιν αἱ φορολογίαι αὗται.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἢ ἰσχύς τῆς διατάξεως δύναται νὰ παρατείνηται καὶ δι' ἄλλα οἰκονομικά ἔτη.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 104 τοῦ ΚΑΚΝ' ὡς τοῦτο ἀντικείμεστὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1610 τῆς 8)10-2-1939, προβλεπόμενον ἀνώτατον ὄριον ἡμερησίας ἀποζημιώσεως διπλασιάζεται.

2. Διὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ ΚΑΚΝ' προβλεπόμενα ὄρια ἀποζημιώσεως καὶ ἀντιστοίχου θαλάσσης διπλασιάζονται.

3. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιτρέπεται νὰ ἀυξηθῶσιν αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποζημιώσεις καὶ θαλάσσαι.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐδάφια 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 291 τοῦ ΚΑΚΝ' ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

α3. Τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰς ἀνωτέρω εἰσπράξεις ἐκάστου τῶν ἐν τῷ συνησταμένῳ Δήμῳ καὶ Κοινοτήτων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 306 τοῦ Κώδικος Ἐπιτροπῆς ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐκάστου, ὡς οὗτος ἀναγράφεται ἐν τῇ ἐκάστοτε ἐπισημῶ ἀπογραφῇ τοῦ Κράτους. Μέχρι τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῶν ὀριστικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 1940, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οἱ ὑπὸ τῆς Πεντικῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας καταρτισθέντες προσωρινοὶ ἀπογραφικοὶ πίνακες τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ἀπογραφῆς ταύτης.

4. Ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς δικαιούχους δῆμους καὶ κοινότητας τοῦ ἀναλογούντος ποσοῦ τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου τῶν ἐγγωρίων προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐξ ὧν ἀπεσπάρθησαν δῆμων τοῦ δὲ ἐκ τοῦ φόρου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5538 ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 306 τοῦ Κώδικος.

5. Ὁ ταμίης τοῦ ἐνεργούντος τὴν εἰσπραξίν τοῦ φόρου ἐγγωρίων προϊόντων δήμου ὑποχρεοῦται μετὰ τὴν λήξιν ἐκάστου μηνὸς καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἐπομένου νὰ καταθέσῃ εἰς τὸ οἰκεῖον ταμεῖον τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, προκειμένου δὲ περὶ τῆς δημοτικῆς περιφέρειας Θεσσαλονίκης

εις τὸ οἰκείον δημόσιον ταμεῖον εἰσπράξεων τὸ ὑπόλοιπον τῶν κατὰ μῆνα καθαρῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου μετὰ τὴν κράτησιν παρ' αὐτῷ τῆς ἀνηκεῖσθαι τῷ δήμῳ τῷ ἐνεργούντι τὴν εἰσπράξιν ἀναλογίας τῶν καθαρῶν εἰσπράξεων.

6. Ὁ αὐτὸς ταμίαις ὑποχρεοῦται ταύτοχρόνως μετὰ τὴν κατάθεσιν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν οἰκείον Νομάρχην λεπτομερῆ ἀναλυτικὴν πίνακα τῶν ἐξόδων τοῦ μηνὸς τῶν διατεθέντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου.

7. Ἡ παράβασις τῶν κατὰ τὰ ἐδάφια 5 καὶ 6 ὑποχρεώσεων τοῦ δημοτικοῦ ταμίου συνιστᾷ πειθαρχικὸν παράπτωμα κολαζόμενον ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Νομάρχου διὰ προστίμου μέχρι τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός. Ἐν ὑποτροπῇ ἢ ἐπιβάλλεται ἡ αὐτὴ ποινὴ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐπαναλαμβάνομένη καθ' ἑκάστην παράβασιν ἢ τιμωρεῖται διὰ προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς πᾶσιως ἐπιβάλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ προσωρινὴ ἢ ὀριστικὴ πᾶσις ἐπιβάλλεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας. Μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς θὰ διώκεται καὶ πᾶς συναίτιος ὑπάλληλος τοῦ δήμου. Ἐὰν συναίτιος τῆς παραβάσεως πηγῆν ὁ Δήμαρχος, τιμωρεῖται καὶ οὗτος ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ προστίμου, μέχρι τοῦ ὁρίου ἐξόδων παραβάσεως ἐνὸς μηνός δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, τῆς ποινῆς ταύτης ἐπαναλαμβάνομένη καθ' ἑκάστην βεβαιουμένην παράβασιν.

8. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ὡς Προέδρου, τοῦ ταμίου τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων Ἀθηνῶν ἢ προκειμένου διὰ τὴν δημοτικὴν περιφέρειαν Θεσσαλονίκης τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου Εἰσπράξεων καὶ ἐνὸς ἑκαστονομικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κατὰ προτίμησιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἑμμέσων φόρων ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας προβαίνει εἰς τὴν κατανομὴν τῶν κατατεθειμένων εἰσπράξεων ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 ποσοστοῦ κατὰ τριμηνίαν ἢ καὶ συντομώτερα χρονικὰ διαστήματα, ἐφ' ὅσον τοῦτο ζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

9. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ καθίσταται ἀρμοδίᾳ καὶ διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ μῆνα ὑποβαλλομένων πινάκων τῶν δαπανῶν τῆς ὑπηρεσίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου δικαιουμένη, ὅπως μετ' ἀκρίβειας τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς ἐνεργούσης τὴν εἰσπράξιν τοῦ φόρου νὰ ἐκφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς νομιμότητος τῶν δαπανῶν ἢ καὶ νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ κοινῶν ἄτινα δὲν διετέθησαν ἢ δέον νὰ μὴ διατίθωνται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φόρου καὶ νὰ ἐκκαθάρσῃ προσδοκῆζουσα καὶ τὸ ἀποδοτέον ἐπὶ πλέον ποσὸν εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους ἢ κοινότητας. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται φρεσις ἀσκουμένη ἐν τῷ δήμῳ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ παντὸς ἐνδιαφερομένου δήμου ἢ κοινότητος, ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποφασίζοντος ὀριστικῶς. Ἐὰν διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθῇ ἡ ἀπόδοσις συμπληρωματικοῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ φόρου αὕτη ἐνεργεῖται ὁμοῦ μετὰ τὰς ἀποδόσεις τοῦ ἀμέσως ἐπομένου μηνός ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω εὐθύναι καὶ ποινὰς.

10. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς αἱ ἐκφέρουσαι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς νομιμότητος τῶν δαπανῶν ὡς καὶ αἱ ἐπὶ τούτων ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνακοινοῦνται καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἵνα τὸ Σῶμα τοῦτο ἔχῃ ταύτας ὑπ' ὄψιν του κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἀπολογισμοῦ.

11. Αἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων ἐδαφίων 3—10 ἐφαρμόζονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων τῶν φόρων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 290 ἐδάφιον 1 καὶ 328 ἐδάφια 1—4 τοῦ Κώδικος.

12. Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 290 τοῦ ΚΑΚΝ' καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀνατίθεται εἰς ἀνώτερον διοικητικὸν ὑπάλληλον ἢ ἄσκησις ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δημοτικῆς φορολογίας τῶν ἐγγωρίων προλόντων Δήμων πραγματοποιούντων ἐτήσια τακτικὰ ἔσοδα ἄνω τῶν δραχ. 40.000.000.

2. Τὰ καθήκοντα τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 1 ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, τὰ ἔξοδα κινήσεως καὶ ἡ ἀποζημίωσις τούτου εἰς βᾶρος τοῦ ἔσοδου τοῦ δημοτικοῦ φόρου, θέλουσι καθορισθῆναι λεπτομερῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ὑπουργοῦ.

3. Ὁ αὐτὸς ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἐκθέσεις εἰς τὸν οἰκείον Νομάρχην, περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν καλύτεραν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ προτάσεις περὶ πειθαρχικῆς διώξεως καθ' ὑπαίτιων παραβάσεως καθήκοντος δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ φόρου.

4. Ὁ Νομάρχης ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προτάσεως καὶ κατόπιν κλήσεως εἰς ἀπόλογίαν τοῦ ὑπαίτιου ὑπαλλήλου δικαιούται νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ποινὰς προστίμου μέχρι δύο μηνῶν ἀποδοχῶν ἢ καὶ τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀπολύσεως. Διὰ τὴν ἐπιβολὴν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τῆς ποινῆς τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς ἀπολύσεως προαπαιτεῖται σύμφωνος γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἀπὸ τῶν Διευθυντῶν τῆς Νομαρχίας, ὡς πρόεδρον, ἓνα Πρωτοδικὴν ὀριζόμενον ἀπὸ τὸν οἰκείον πρόεδρον Πρωτοδικῶν καὶ ἓνα ἀνώτερον μόνιμον ὑπάλληλον τοῦ ἐνδιαφερομένου δήμου, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

5. Ὑπὸ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ὀρίζεται ἀνώτερος οικονομικὸς ὑπάλληλος διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἴκου, ἔτους 1942—43 ἐνεργηθησόμεναι ἀποδόσεις πρὸς δήμους καὶ κοινότητας ἐκ τῶν ἐσόδων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 352 ἐδάφιον 2 τοῦ ΚΑΚΝ' καὶ 24 ἐδαφ. 1 στοιχ. α' καὶ γ' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1462)38 Α. Ν. ἀπερὶ καταργήσεως τῶν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τινων ἐλαιωδῶν προϊόντων ἐγγείου δημοσίου φόρου κλπ. ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν στοιχείων ἄτινα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὰς αὐτὰς ἀποδόσεις τοῦ προηγούμενου ἔτους.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἢ ἰσχύς τῶν διατάξεων τούτων δύναται νὰ παρατείνηται καὶ δι' ἄλλα οικονομικὰ ἔτη.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τῆς Θράκης καὶ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας ἐξακολουθοῦσι μετέχοντες τῆς διανομῆς τῶν ἐνεργουμένων εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τοῦ Κράτους ἀποδόσεων κατὰ τὰ ἄρθρα 294, 303, 306 καὶ 352 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας καὶ τοῦ Α. Ν. 1462)38.

2. Ἡ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ὑποχρεωτικὴ εἰσφορά τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ Δήμων ὀρίζεται ἰσθ' πρὸς τὴν κατὰ τὸ οἶκον, ἔτος 1940—41 καταέλθεισαν, προαφαιρουμένη ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναλογουσῶν αὐταῖς ἀποδόσεων.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου 2 ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς Δήμους, δι' οὓς ἐλλείπουσι στοιχεῖα περὶ τῆς ἐγγραφείας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου εἰσφοράς.

"Άρθρον 14.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Α. Ν. 1610)39 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

«1. Αἱ πρόσδοι τῆς ἐν Μελιγαλᾷ τελευμένης κατ' ἔτος πανηγύρεως ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν παραπηγμάτων αὐτῆς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξόδων ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καταβαλλομένων δαπανῶν διὰ τὴν τέλεισιν τῆς πανηγύρεως διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἐνοριακοῦ ἱεροῦ ναοῦ Μελιγαλᾶ «Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης» καὶ τῆς κοινότητος Μελιγαλᾶ. Τὸ ὑπὲρ τῆς κοινότητος ταύτης ἀνῆκον ποσὸν διατίθεται ὑπ' αὐτῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

"Άρθρον 15.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης δαπανηθέντα διὰ κατασκευὴν κρασπέδων καὶ ρεϊθρῶν τῶν πεζοδρομίων ὄνου τριήσεως τῶν σχετικῶν διατυπώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀπὸ 25 Μαΐου 1926 καὶ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1930 Διαταγμάτων «περὶ κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς πεζοδρομίων» δικαιούται ὁ Δήμος οὗτος νὰ εἰσπράξῃ ἤδη παρὰ τῶν σημερινῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν.

Πρὸς τοῦτο ὁ Δήμος καταρτίζει καὶ υποβάλλει εἰς τὸν Νομομηχανικὸν Θεσσαλονίκης πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ποσοστὸν τῆς δαπάνης τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν τὸ ἐπιβαρύνον ἕκαστον ὑπόχρεον ἰδιοκτήτην. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ μήκους τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἢ πλατείας προσώπου ἕκαστου ἀκινήτου, εἴσει τῆς ἀνά τρέχον μέτρον πεζοδρομίου (μετρούμενον ἀπὸ τῆς οἰκοδομικῆς γραμμῆς) ἀντιστοιχοῦσης δαπάνης, ὑπολογιζομένης κατὰ τὴν ἐν τῷ χρόνῳ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου τιμὴν ὑλικῶν καὶ ἐργασίας. Τὸ γραφεῖον Νομομηχανικῶν ἐλέγχει τὸν πίνακα προβαίνον, ἐκ παραλλήλου καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, ἐπιφέρει τὰ ἀναγκαίως διορθώσεις καὶ υποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς περιφέρειας, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν κέρωσιν αὐτοῦ. Ὡς πρὸς τὴν εἰσπράξιν τῶν δαπανηθέντων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 8)7)39 Διατάγματος περὶ κατασκευῆς καὶ ἐπισκευῆς πεζοδρομίων. Πάντως τὰ ὀφειλόμενα παρ' ἕκαστου ὑποχρέου εἰσπράττονται παρὰ τοῦ Δήμου κατὰ ἐξαμηνιαίας δόσεις, οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν τριῶν.

"Άρθρον 16.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως, διὰ Κοινότητος τῆς περιοχῆς νήτων ἐν ἡ περιοχῇ δὲν ἐδρεύει Νομαρχία ἢ Ἐπαρχία τῶν ὁπίου ἢ λειτουργία δυσχεραίνεται λόγῳ ἐλλείψεως τακτικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς ἔδρας τῆς οἰκίας Νομαρχίας ἢ Ἐπαρχίας ἀναθέτη προσωρινῶς τὴν ἀσκῆσιν τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδιότητος τοῦ Νομάρχου, Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ καὶ Ὑπουργῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτεῖται ἔκδοσις Διατάγματος, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ ἐκτελεστὸν τῶν πράξεων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων, εἰς τὸν οἰκίον Εἰρηγοδικὴν ἢ καὶ εἰς τὸν Εἰρηγοδικὴν ἐτέρου γειτονικοῦ Εἰρηγοδικεῖου. Εἰς τὸν αὐτὸν Εἰρηγοδικὴν δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ἀσκῆσις τῆς εἰς ἕκαστην συγκεκριμένην περίπτωσιν παρουσιαζομένης ἀρμοδιότητος τῶν αὐτῶν Ἀρχῶν ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν λειτουργίαν ἢ ἀνατιθεμένην εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτήτων. Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δικαιούται νὰ ἀνακαλῇ ὅποτεδήποτε τὴν οὕτω παρεχομένην εἰς τοὺς Εἰρηγοδικὰς ἐξουσιοδότησιν ἢ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ὁ ἴδιος ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω θεμάτων ἀρμοδιότητος.

2. Νομιμοποιεῖται αἱ πράξεις τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων τῶν κοινοτικῶν συμβουλίων τῶν κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας Μήλου καὶ εἰς τὸν χρόνον τὸν μετὰ τὴν διοικητικὴν ὑπαγωγὴν τῆς Ἐπαρχίας ταύτης εἰς τὸν Νομὸν Χανίων.

"Άρθρον 17.

1. Οἱ συνοικισμοὶ Καλαμαριάς καὶ Τούμπας ἀποσπῶνται τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ ἀναγνωρίζονται ἕκαστος τούτων εἰς ἴδιον Δήμον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δήμος Καλαμαριάς καὶ Δήμος Τούμπας» καὶ μετὰ τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν.

Ὡς προσωρινὰ ὄρια τῶν δήμων τούτων λογίζονται τὰ κατὰ τὴν γενικὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ ἔτους 1940 καθορισθέντα τοιαῦτα.

2. Εἰς τὸν Δήμον Καλαμαριάς συγχωνεύεται καὶ ἡ κοινότης Ν. Ρουσίου καταργουμένης, ἐφ' ἧς ἐγκατασταθῆ διοικήσις ἐν τῷ νέῳ δήμῳ.

3. Μέχρι τῆς δι' ἐκλογῶν ἀναδείξεως δημοτικῶν ἀρχῶν, οἱ δήμοι Καλαμαριάς καὶ Τούμπας διοικοῦνται ἕκαστος ὑπὸ ἑπταμελοῦς διοικήσεως ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ μέλη ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐκ τῶν μελῶν τούτων τὰ καθήκοντα Δημάρχου διαρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς καταργουμένης κοινότητος Ν. Ρουσίου μετατάσσονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀναγνωριζομένου Δήμου Καλαμαριάς καὶ καταλαμβάνουσι τὰς οἷας θέσεις θέλει καθορίσει ὁ τακτικὸς ἢ εἰδικὸς ὄργανισμὸς τοῦ Δήμου καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἐκέκτηντο τὰ ὀρισησόμενα προσόντα. Οὗτοι ἀναλόγως τῆς εἰς θέσεις κατατάξεως των θέλουσι καταστῆ μόνιμοι ἢ μὴ κατὰ τὰ περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχύοντα.

5. Μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τῶν ὀργανισμῶν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν συστασόμενων δήμων ἢ ὑπηρεσία τούτων θὰ διεξάγῃται ὑπὸ ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν λαθαρμεσῶν κατ' ἀπόστασιν ἐκ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης. Τὰς ἀποστάσεις ἐντέλλεται ὁ Γενικὸς Διοικητὴς. Ἡ πλήρωσις τῶν θέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν αὐτῶν δήμων κατὰ τὴν πρώτῃν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου διενεργεῖται διὰ μεταθέσεως τοῦ πλεονάζοντος προσωπικοῦ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης ἢ καὶ μετατάξεως γραμματέων κοινοτήτων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς κοινότητα προελθούσας ἐκ τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης κατὰ τὸν νόμον 5970 καὶ ὑπηρετησάντων εἰς τὴν ζώνην τῶν πρὸς τὸ τελευταῖον πολέμου 1940—1941 καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἐκ μεταθέσεως ἢ μετατάξεως ὑπάλληλοι οὗτοι κέντηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ὀρισησόμενα τυπικὰ προσόντα σπουδῶν. Ἡ μεταθέσις ἢ μετατάξις εἰς μόνιμους θέσεις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἢ δὲ εἰς μὴ μόνιμους διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Αἱ θέσεις τῶν οὕτω μετακαθημένων ὑπαλλήλων τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης λογίζονται ἀπὸ τῆς μεταθέσεως καταργούμεναι.

6. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 11 καὶ 12 τοῦ ἄρθρου 127 καὶ τοῦ ἄρθρου 291 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας, τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 5970 τῆς 29)30 Δεκεμβρίου 1933 καὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δήμων Καλαμαριάς καὶ Τούμπας.

"Άρθρον 18.

1. Ἡ Κοινότης Παλαίου Φαλήρου, ἀναγνωρίζεται εἰς Δήμον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δήμος Παλαίου Φαλήρου» μετὰ περιφέρειαν καὶ ἔδραν τὴν τῆς ὁμώνυμου Κοινότητος.

2. Εἰς τὸν Δήμον Παλαίου Φαλήρου συγχωνεύεται καὶ ἡ συνεχόμενη κοινότης Καλαμακίου, καταργουμένη, ἐφ' ἧς ἐγκατασταθῆ δημοτικὴ διοικήσις ἐν τῷ νέῳ δήμῳ.

3. Ἡ Κοινότης Τήνου ἀναγνωρίζεται εἰς Δήμον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δήμος Τήνου» μετὰ περιφέρειαν καὶ ἔδραν τὴν τῆς ὁμώνυμου Κοινότητος.

4. Μέχρι τῆς δι' ἐκλογῶν ἀναδείξεως δημοτικῶν ἀρχῶν οἱ Δήμοι Παλαίου Φαλήρου καὶ Τήνου διοικοῦνται ἕκαστος ὑπὸ ἑπταμελοῦς διοικήσεως ἐπιτροπῆς, ἧς τὰ μέλη ὡς καὶ ὁ ἀσκῶν ἐκ τῶν μελῶν τούτων τὰ καθήκοντα Δημάρχου διαρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

5. Οί υπάλληλοι τῶν ἄχρι τοῦδε κοινοτήτων Παλαιῦ Φαλήρου, Καλαμακίου καὶ Τήνου μετατάσσονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀναγνωρισθέντων οἰκείων δήμων καὶ καταλαμβάνουσι τὰς εἰς θέσεις θέλει καθορίξει ὁ τακτικὸς ἢ εἰδικὸς ὀργανισμὸς τῶν δήμων καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ἐκέκμηται τὰ ὀρισθησάμενα προσόντα. Οὗτοι ἀναλόγως τῆς εἰς θέσεις κατατάξεώς των θέλουσι καταστῆ μόνιμοι ἢ μὴ κατὰ τὰ περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων ἰσχύοντα.

6. Ὁ Δήμος Παλαιῦ Φαλήρου δικαιούται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς ἀνηκούσης ἀναλογίας ἐκ τῶν ἀποδόσεων τῶν φόρων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 290, 291 καὶ 328 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος Νόμου.

7. Ὁ συναισθημὸς ἄνω Κορυφουδῆ τῆς Κοινότητος Κερκίνας τῆς ἐπαρχίας Σιντικῆς ἀποσπώμενος ἐκ τῆς κοινότητος ταύτης προσαρτᾶται εἰς τὴν κοινότητα Μεσολόφου τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας.

8. Ἡ κοινότης Κερκινῶν τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καταργεῖται καὶ προσαρτᾶται εἰς τὴν γειτονικὴν κοινότητα Ἑλληνικοῦ.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 811 Ν. Δ) τοῦ τῆς 14 Ν) ἐρίου 1941, ὡς ἐδημοσιεύθησαν τελικῶς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1942 φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐπεκτείνονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1942 καὶ ἐπὶ τοῦ δυνάμει τοῦ Α. Ν. 2600 καταβαλλομένου εἰς διατελέσαντας δημάρχους βοηθήματος.

2. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α. Ν. 2600 τῆς 18) 22 Ὀκτωβρίου 1940 «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς τέως δημάρχους καὶ καταργήσεως τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δαπανῶν τῶν δήμων ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τούτων κράτησις ὅ α) ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν Δημάρχων».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 4548 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

1. Τίθεται αὐτοδικαίως εἰς ἀργίαν :

α) Ὁ στερηθεὶς τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας συνεπείᾳ ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως υπάλληλος.
β) Ὁ υπάλληλος περὶ οὗ ἐξεδόθη μὴπω ἐκτελεσθῆ ἀπόφασις περὶ ὀριστικῆς ἀπολύσεως νομίμως κοινοποιηθεῖσα.

2. Ἐκλιπνόντος τοῦ λόγου, δι' ὃν ἢ ἀργία, ὁ υπάλληλος ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

3. Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀπολύσεως, ὁ υπάλληλος δύναται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου, ἐὰν δὲν διώκηται δι' ἀδίκημα κατὰ τῆς περιουσίας τοῦ Δήμου ἢ δημοσυντηρητοῦ ἀγαθοεργοῦ καταστήματος.

4. Δύναται νὰ τεθῆ εἰς ἀργίαν ὁ υπάλληλος καθ' οὗ ὑφίσταται ἐκκρεμῆς ποινικὴ δίκη, τὴν θέσιν εἰς ἀργίαν καὶ τὴν εἰς ταύτην ἐπαναφορὰν διατάσσει ὁ Νομάρχης.

5. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἐν ἀργίᾳ υπαλλήλου παρακρατοῦνται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν υπαλλήλων ἀποδίδονται δὲ εἰς αὐτόν, ἐὰν ἀθωωθῆ.

Ἄρθρον 21.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. τῆς 25 Ἰανουαρίου) 29 Φεβρουαρίου 1936 «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 483 περὶ διεξαγωγῆς τῆς στρατολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς τῶν στρατιωτικῶν εἰσφορῶν εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου.

«Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου μετατασσόμενοι δημοτικοὶ στρατολόγοι ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ συντάξεων τῶν δημοτικῶν υπαλλήλων ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις, ὑποχρεούμενοι εἰς καταβολὴν τῶν οἰκείων κρατήσεων».

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 499 τῆς 11) 21-9-41 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 310 καὶ 354 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ ἕπερ ἐργάζεται εἰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκμεταλλεύσεις ἢ καὶ ἔργα ἐκτελούμενα ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Νομικῶν Προσώπων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν, δι' αὐτεπιστασίας ἢ ἐπὶ ἀποδοχῆς λ) σμοῦ εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη εἴτε δι' ἐργολάβου ἢ ἐντολοδόχων αὐτῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ἄρθρον 23.

Φοροταχνικὸι υπάλληλοι προσλαμβάνόμενοι ὑπὸ Δήμων ἢ Κοινοτήτων δυνάμει εἰδικῶν ὀργανισμῶν, διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν ἐσόδων αὐτῶν εἶναι ἔκτακτοι δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ υπάλληλοι, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περὶ τούτων ἰσχύουσας ἐκάστοτε διατάξεις τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν παρὰ δημοτικῶν υπαλλήλων τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης πραγματοποιημένων ἐξόδων κινήσεως, φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ καθαριότητος τῶν φορολογικῶν σταθμῶν ἐν οἷς ἐνεργεῖται ἢ βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς τοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω Δήμους μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων καὶ ἐγχωρίων προϊόντων δημοτικῶν φόρου, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καθορίζηται καὶ καταβάλληται εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους πρὸς τοῦτο δημοτικούς υπαλλήλους, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν γενομένην παρὰ τούτων δαπανῶν, παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, μνησιαῖον ἐπίδομα, καθοριζόμενον ἐκάστοτε διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω πράξεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου δυνάμενος καὶ νὰ μεταρρυθμίῃ ταύτην.

2. Τ' ἀνωτέρω ἐπίδομα παρέρχονται ἐφ' ὅσον αἱ ἀπαιτούμενα δαπάναι στηρίζονται εἰς τὰς οἰκείας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξόδων τοῦ Δήμου ἐκάστου οἴκου. ἔτους ἐγκειριμένας πιστώσεις καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν.

3. Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἄνω, καταβληθέντα πάγια ἐπίδομα θεωροῦνται ὡς νομίμως καταβληθέντα

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἐδάφιον ὃ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 361 τῆς 8) 16 Αὐγούστου 1941 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς.

αδ. Τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης θἀπάνης διὰ τὸ μισθολόγιον τοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τοῦ ἰδρύματος καθορίζεται δι' ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος καὶ τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν, καλύπτεται δὲ δι' εἰσφορῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς περιφερείας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἀναλόγως τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος τούτου προσφερομένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας μετανευμένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἀττικобоιωτίας καὶ ἐγγραφόμενων ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τούτων. Ἡ καταβολὴ τῶν εἰσφορῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων δήμων καὶ κοινοτήτων εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός. Ἡ καθυστέρησις τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν τούτων

συνεπάγεται κατά τῶν ὑπαίτιων διατακτικῶν ἢ εἰδικῶν δημοτικῶν Ταμιῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 7 τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ παρόντος νόμου ποινῶν καὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ ὁριζόμενα. Ἐξαιρετικῶς ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ τῆς βλαπτικῆς διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942-43 ἐνεργεῖται μέχρι τέλους Ἰουλίου 1942.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Α. Ν. 2007 τῆς 7/10.11.39 ἀπερὶ συστάσεως ἐν ταῖς Νομαρχίαις Γραφείων Ἐλέγχου Ἡλεκτρολογικῶν Ἐγκαταστάσεων» ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευμένων ἐπιχειρήσεων ἠλεκτροποιτισμοῦ εἰσφορὰ ἀυξάνεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942 εἰς μίαν δραχμὴν ἀνὰ πωλούμενον ΩΧΒ ἀδιαφόρως καὶ εἶδους τοῦ πωλουμένου ψευδόμετος.

Ἄρθρον 27.

1. Οἱ παρὰ τῷ Δήμῳ Πατρῶν ὑπηρετούντες ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται τῆς τῶς προσωρινῆς δημοτικῆς ἐκμεταλλεύσεως Ἀερίφωτος Πατρῶν προσλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Δήμου τούτου εἰς θέσεις προβλεπόμενας ὑπὸ τῶν ἐκτάκτων αὐτοῦ ὀργανισμῶν καὶ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων κενῶν ἢ ἀναγκῶν. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται οὗτοι θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. (Διατάγματα) ἐκτακτοὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῶν τῶν περὶ συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἄλλων περὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς θημισιεύσεως τοῦ παρόντος οἱ ὑπάλληλοι καὶ ἐργάται τῆς τῶς προσωρινῆς δημοτικῆς ἐκμεταλλεύσεως Ἀερίφωτος Πατρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Δήμον Πατρῶν δήλωσιν δι' ἧς ἀναρβέχονται τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτῶν ὡς ἐκτάκτων δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης δικαιοῦται ὁ Δήμος Πατρῶν νὰ ἀπολύσῃ τοὺς μὴ ὑποβάλλοντας τὴν δήλωσιν, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως αὐτῶν ἐξ οὐδὲν λόγου.

3. Οἱ ἀποδεχόμενοι τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ὡς ἐκτάκτων δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐτάσσονται εἰς θέσεις τῶν ἐκτάκτων ὀργανισμῶν τοῦ Δήμου Πατρῶν συμφώνως πρὸς τὰς γραμματικὰς ἢ τεχνικὰς γνῶσεις αὐτῶν καὶ ἐπὶ μισθῷ οὐχὶ ἐλάττωσιν πρὸ μισθοῦ ὃν ἐλάβανον κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἀρθρον 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 935 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευμένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, διορισθῶσι Πάρεδροι, ὧν ὁ ἀριθμὸς βὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τέσσαρας, ἐκ πίνακος περιέχοντος διπλάσιον ἀριθμὸν προσώπων, ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων. Οἱ Πάρεδροι ἀπολαμβάνουσι πρῶτα τοῦ Δημάρχου δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 29.

Ἡ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 54 τοῦ Νόμου 4018 προβλεπόμενη ἐτησίαι δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνακατασκευὰς τοῦ Ἡρώου Μεσολογγίου, ἧτις ἠυξήθη εἰς 200.000 δραχμὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1734)39 Α. Ν. ὁρίζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1942-43 εἰς 600.000 δραχμὰς κα-

ταβαλλομένη εἰς τὸν Δήμον Μεσολογγίου ὡς ἐπιχορηγήσις τοῦ Δημοσίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1466)1942.

Περὶ τρόπου ἐνεργείας δαπανῶν κατὰ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐνεργουμένας περιουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. ἀπερὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζονται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν γενικῶν διατάξεων εἴτε ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμῶν εἴτε κατ' ἀποκοπήν, τὰ ὀδοιορικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα διατροφῆς, ἢ ἡμερησία ἀποζημιώσις καὶ τὰ ἔξοδα παραστάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν ἢ καὶ ἰδιωτῶν, ἐφ' ὅσων οὗτοι ἐξέρχονται τῆς ἔδρας των, συνοδεύοντες τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς περιουσίας αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποφάσεων προσδιορίζονται εἰ ὡς ἔξοδα παραστάσεως χαρακτηριζόμενα δαπάναι, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάριον τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

3. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ προβλεπόμεναι δαπάναι βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἐγγεγραφομένης πρὸς τοῦτο ἐν αὐτῷ ἰδίᾳ πιστώσεως.

4. Ἡ δικαιολόγησις τῶν δαπανῶν τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ἀπαιτουμένου οὐδενὸς ἐτέρου δικαιολογητικοῦ στοιχείου διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν οικείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

5. Ἡ ἰσχύς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀνατρέγει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942. Καθ' ὅμοιον τρόπον δικαιολογοῦνται τὰ ἔξοδα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἑξωτερικῶν καὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες συνοδεύουσι τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰς περιουσίας τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προϋπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐγκρίνεται ἡ διαταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καταβολὴ ποσῶν δραχμῶν 100.000 δι' ὀδοιορικά

έξοδα τραυματιῶν πρὸς μετάβασιν των εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην διὰ τὴν κατασκευὴν τεχνιτῶν μελῶν, ἐγγραφόμενης πρὸς τοῦτο ἰσοπύσου πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης (Στρατιωτικῶν) τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1942—43.

2. Ἐγκρίνεται ἡ διαταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκαταβολὴ ποσῶν δραχμῶν 1.000.000 εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Χωροφυλακῆς Λεβαδείας, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῆς ληστείας ἐγγραφόμενης πρὸς τοῦτο ἰσοπύσου πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1942—43.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἰταλο—Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Α. Ε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει: 1) τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 194) 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν» καὶ 2) τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1246) 1942 Ν. Διατάγματος «περὶ συνομολογήσεως δανείων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ διαφόρων Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1942 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἰταλο—Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Α. Ε., ἧς τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 1 Ἰουνίου 1942, μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Σωτηρίου Γκοτζαμάνη, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, ὅπερ πρὸς συντομίαν ἐφεξῆς θὰ καλεῖται «Δημόσιον», ἀφ' ἑτέρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ἀνωμόμου Ἐταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἰταλο—Ἑλληνικὴ Ἐμπορικὴ Τράπεζα», ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τῶν κ.κ. Θεμιστοκλέους Μηλιαδῆ, Γενικοῦ Διευθυντοῦ ταύτης καὶ Νικολάου Εὐελπίδη, Τμηματάρχου καὶ ἐκ τρίτου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Δημητρίου Σάντη, συνομολογήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Ἰταλο—Ἑλληνικὴ Ἐμπορικὴ Τράπεζα Α. Ε. παρέχει εἰς τὸ Δημόσιον δάνειον ἐκ δραχμῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων (200.000.000), συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ'

ἀρ. 1246)1942 Ν. Διατάγματος τῆς 9 Ἀπριλίου 1942, ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 4 ο)ο ἐτησίως, ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ποσοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ πληρωτέῳ τὴν 30 Ἰουνίου καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

2. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἐξοφληθῆ ἑντὸς τριετίας ἀπὸ σήμερον, μὴ ἀποκλεισμένης εἰς τὸ Δημόσιον τῆς καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ταύτης τμηματικῆς ἢ καὶ ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὴν Ἰταλο—Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Α. Ε. θέλει καταβληθῆ παρὰ τοῦ Δημοσίου ὁ μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τόκος.

3. Τὸ Δημόσιον θέλει παραδώσει εἰς τὴν Ἰταλο—Ἑλληνικὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν Α. Ε. ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγγράφου αἰτήσεώς της, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁμολόγων τὸν ὁποῖον αὐτὴ ἐπιθυμεῖ καὶ ἅτινα θὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸ διὰ τῆς παρούσης χρησιμοποιούμενον δάνειον. Τὰ ὁμολόγια θὰ φέρουν ἡμερομηνίαν λήξεως τὴν 1 Ἰουνίου 1945, θέλουν δὲ ἐπιστραφῆ ὑπὸ τῆς Ἰταλο—Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς Α. Ε. εἴτε εἰς τὸ Δημόσιον εἴτε εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν πληρωμὴν των.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Ἰταλο—Ἑλληνικὴ Ἐμπορικὴ Τράπεζα Α. Ε. διακιοῦται ὅπως συμφώνως τῷ ἀρθρῳ 3 ἐδ. 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 1246)1942 καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 1 ὁμολόγων προσάγη ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἧτις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξοφλῆ ταῦτα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς διαλαμβανόμενους ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ.

2. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἅμα τῇ εἰς αὐτὴν προσαγωγή τῶν ὁμολόγων, ἐξοφλῆ ταῦτα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ προρρηθέντος ἀρθροῦ 3 ἐδ. 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 1246)1942 καὶ κατόπιν τῆς ἀνεκκλητίου ἐντολῆς ἧτις παρεσχέθη εἰς ταύτην ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐγένετο εἰς τριπλοῦν, ἕκαστος δὲ τῶν συμβαλλομένων ἔλαβεν ἀνὰ ἓν πρωτότυπον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἀπαλλασσομένη τελῶν χαρτοσήμου κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 1246)1942 θέλει κυρωθῆ διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

Διὰ τὴν Ἰταλο—Ἑλληνικὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν Α. Ε.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Θ. ΜΗΛΙΑΔΗΣ

Ὁ Τμηματάρχης
Ν. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς
Α. ΣΑΝΤΗΣ

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργίῳ ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Προεδρεῖον Ἀντιπροέδρου
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ